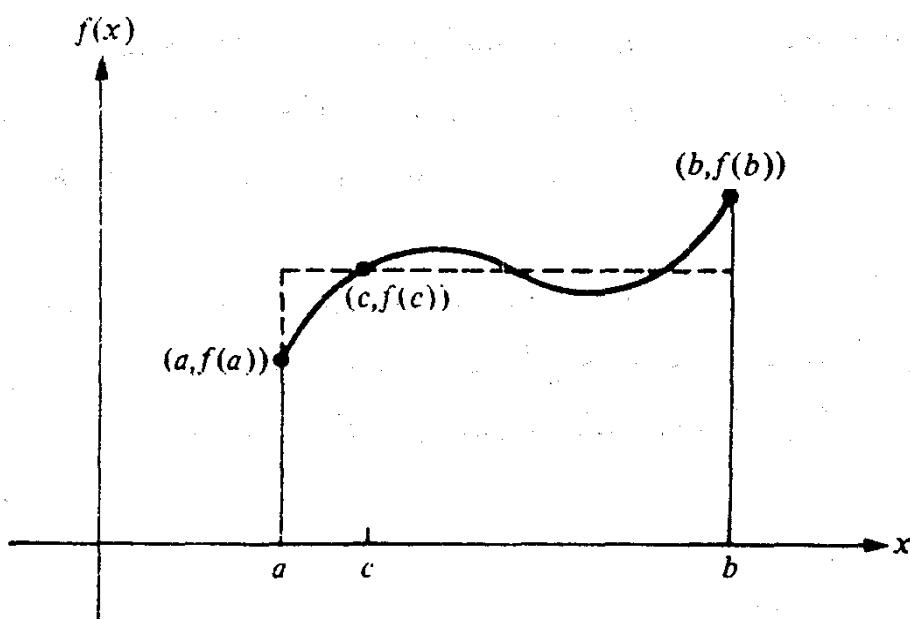

علاوه، هرگاه f در هر نقطه از $[a, b]$ مشتقپذیر باشد، آنگاه، به ازای هر $i = 1, 2$ ،
 $f'(c_i) = 0$ یا $c_i = b$ ، یا $c_i = a$

در بررسی روشهای عددی به دو نتیجه دیگر نیاز داریم. اولی تعمیمی از قضیه، معمولی مقدار میانگین برای انتگرالها است. این قضیه، وقتی $g(x) \equiv 1$ ، مقدار متوسط تابع را روی بازه $[a, b]$ بدست می‌دهد (ر. ک. شکل ۴۰۱).

شکل ۴۰۱

برهان قضیه ۱۰۰۱ "عموما" در یک درس حساب دیفرانسیل و انتگرال پایه نمی‌آید، اما می‌توان آن را در هر کتاب حساب دیفرانسیل و انتگرال پیشرفت‌ه متعارف یافت (مثلًا، ر. ک. فولکس^۱ [۲۹]، صفحه ۱۲۵).

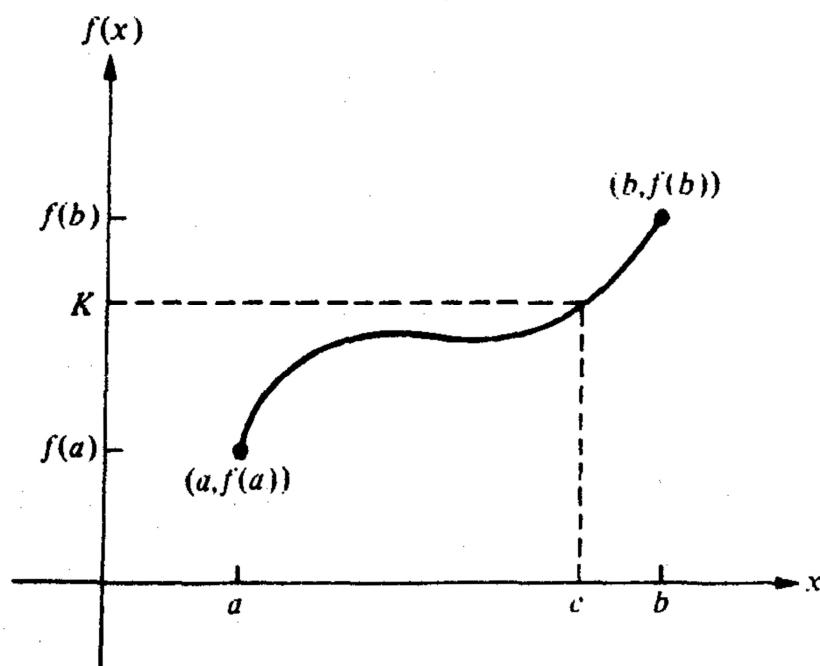
قضیه ۱۰۰۱ (قضیه مقدار میانگین و زندار برای انتگرالها). هرگاه $f \in C[a, b]$ بروز [۱۰۰۱] انتگرال‌پذیر باشد، و $g(x) \geq 0$ ، آنگاه عددی مانند c ، که وجود دارد بطوری که

$$\int_a^b f(x)g(x) dx = f(c) \int_a^b g(x) dx.$$

دیگر قضیه‌ای که مورد نیاز است، و "عموماً" در یک درس حساب دیفرانسیل و انتگرال پایه ارائه نمی‌شود، از اعمال قضیهٔ رل (قضیهٔ ۷.۱) بر f ، f' ، f'' ، ...، وبالاخره بر $f^{(n-1)}$ بدست می‌آید.

قضیهٔ ۱۱.۱ (تعمیم قضیهٔ رل). فرض کنیم $f \in C[a, b]$ بر (a, b) ، n بار مشتقپذیر باشد. هرگاه f در $n+1$ نقطهٔ متمایز x_0, \dots, x_n از $[a, b]$ صفر شود، آنگاه نقاطه‌ای ماستند c در (a, b) وجود دارد بطوری که $f^{(n)}(c) = 0$.

قضیهٔ بعدی قضیهٔ مقدار میانی است. با آنکه شهوداً "قضیهٔ واضحی" است، اثباتش از حوصلهٔ درس حساب دیفرانسیل و انتگرال معمولی خارج است. برهان آن را می‌توان در اغلب کتب حساب دیفرانسیل و انتگرال پیشرفته یافت (مثلًا، ر.ک. فولکس [۲۹]، صفحهٔ ۵۹).

شکل ۱۱.۱

قضیه ۱۲۰۱ (قضیه مقدار میانی). هرگاه $f \in C[a, b]$ و K عددی بین (a) و (b) باشد، آنگاه نقطه‌ای مانند c در (a, b) وجود دارد که بهازای آن $f(c) = K$ (د.ک).

شکل (۵.۱).

مثال ۱. برای اثبات اینکه $x^5 - 2x^3 + 3x^2 - 1 = 0$ بر بازه $[0, 1]$ جواب دارد، تابع $f(x) = x^5 - 2x^3 + 3x^2 - 1$ درنظر می‌گیریم. واضح است که f بر $[0, 1]$ پیوسته است و $f(0) = -1$ و $f(1) = 1$. چون $f(0) < 0 < f(1)$ ؛ قضیه مقدار میانی ایجاد می‌کند که عددی مانند x ، که $0 < x < 1$ ، وجود داشته باشد که بهازای آن $x^5 - 2x^3 + 3x^2 - 1 = 0$.

همانطور که در این مثال ملاحظه شد، قضیه مقدار میانی از جهت کمک در تعیین اینکه چه وقت مسائل معینی جواب دارند مهم است. لکن، برای یافتن این جوابها راهی ارائه نمی‌دهد. این مطلب در فصل ۲ کاملتر بحث خواهد شد.

آخرین قضیه‌ای مورا از حساب دیفرانسیل و انتگرال بسط تیلور^۱ را توصیف می‌کند. از اهمیت بسط تیلور در آنالیز عددی هرچه بگوییم کم است، و نتیجه زیر بارها مورد استفاده ماقرار می‌گیرد. به اثبات این قضیه، در بخش ۲۰.۳، تمرین ۱۱، اشاره مختصری خواهد شد.

قضیه ۱۳۰۱ (قضیه تیلور). فرض کنیم $f \in C^n[a, b]$ و $f^{(n+1)}$ بر $[a, b]$ موجود باشد. همچنین، $x_0 \in [a, b]$. در این صورت، بهازای هر $x \in [a, b]$ ، نقطه‌ای مانند $\xi(x) \in (a, b)$ وجود دارد بطوری که

$$f(x) = P_n(x) + R_n(x)$$

که در آن

$$P_n(x) = f(x_0) + f'(x_0)(x - x_0) + \frac{f''(x_0)}{2!}(x - x_0)^2 + \dots$$

$$+ \frac{f^{(n)}(x_0)}{n!}(x - x_0)^n$$

$$= \sum_{k=0}^n \frac{f^{(k)}(x_0)}{k!} (x - x_0)^k,$$

و

$$R_n(x) = \frac{f^{(n+1)}(\xi(x))}{(n+1)!} (x - x_0)^{n+1}.$$

در اینجا $P_n(x)$ چندجمله‌ای تیلور درجه n می‌ حول x_0 و $R_n(x)$ جمله باقیمانده (یا خطای برشی) وابسته به $P_n(x)$ نامیده می‌ شود.

اصطلاح "خطای برشی" عموماً به خطای ناشی از بکارگیری یک جمعبندی متناهی یا بریده شده برای تقریب سازی مجموع یک سری نامتناهی اطلاق می‌ شود. این اصطلاح در فصلهای بعد مجدداً معرفی می‌ شود.

مثال ۲. فرض کنیم $f(x) = \cos x$ ، چون $f \in C^\infty(R)$ ، می‌ توان قضیه ۱۳۰.۱ را به ازای هر $n > 0$ بکار برد. به ازای $n = 2$ و $x_0 = 0$ ، قضیه ۱۳۰.۱ نتیجه می‌ دهد که

$$\cos x = 1 - \frac{1}{2}x^2 + \frac{1}{6}x^3 \sin \xi(x),$$

که در آن ξ عددی بین ۰ و x است.

به ازای $x = .001$ ، چند جمله‌ای تیلور نتیجه می‌ دهد که

$$\begin{aligned} \cos .001 &= 1 - \frac{1}{2}(0.001)^2 + \frac{1}{6}(0.001)^3 \sin \xi(x) \\ &= .9999995 + (.166) \cdot 10^{-9} \sin \xi(x), \end{aligned}$$

که در آن $.001 < \xi < 0$. (تیره روی آخرین رقم در ۱۶۶. نشان آن است که این رقم بی‌نهایت بار تکرار می‌ شود.)

بنابراین، چون $1 < |\sin \xi(x)|$ ، می‌ توان از $.9999995$ برای تقریب $\cos .001$ ، و با اطمینان از دقت دست‌ کم تا نه رقم اعشار، استفاده کرد. با استفاده از جداول معمول، ملاحظه می‌ شود که

$$\cos .001 = .9999995\ 000\ 000\ 42,$$

و، در واقع، دقیق تا ۱۳ رقم اعشار وجود دارد.

در این مثال، اگر چندجمله‌ای تیلور درجه سوم به ازای $x_0 = 0$ بکار رود، چون

$$f'''(0) = 0$$

$$\cos x = 1 - \frac{1}{2}x^2 + \frac{1}{24}x^4 \cos \xi(x),$$

که در آن $\langle \xi(x) \rangle < 0$. چند جمله‌ای تقریب ساز همان چند جمله‌ای قبلی است، و تقریب همان ۹۹۹۹۹۹۹۵ است، لیکن در اینجا نیز انتظار دقت تا ۱۳ رقم اعشار می‌رود، چرا که

$$|\frac{1}{24}x^4 \cos \xi(x)| \leq \frac{1}{24}(0.001)^4(1) \approx 4.2 \times 10^{-14}.$$

این مقدار به مقدار واقعی نزدیکتر است.

مجموعه تمرینات ۱۰۱

۱. فرض کنید $f(x) = 1 - e^x + (e - 1)\sin(\pi/2)x$. نشان دهید که $f'(x)$ دست کم یکبار در $[0, 1]$ صفر می‌شود.

۲. نشان دهید که معادله $e^{-x} = 3 - x$ در $[0, 1]$ جواب دارد.

۳. فرض کنید $f(x) = e^{-x}$. چند جمله‌ای تیلور درجه سوم f حول $x_0 = 1$ را بیابید. با استفاده از این چند جمله‌ای، $e^{-0.99}$ را تقریب نمایید. انتظار دقت تا چند رقم اعشار می‌رود؟

۴. فرض کنید به ازای $x \in R$ ، $|f(x)| = |x|$. نشان دهید که f در هر $x \neq 0$ مشتقپذیر است اما در $x = 0$ مشتقپذیر نیست.

۵. تعیین کنید که قضیه مقدار میانگین (قضیه ۸.۱) را در حالات زیر می‌توان بکار بردن یا نه. اگر می‌توانید، نقطه را که در این قضیه صدق می‌کند بیابید. در غیر این صورت، نشان دهید چرا چنین نقطه‌ای وجود ندارد:

$$f(x) = x^{2/3}, \quad [a, b] = [0, 8] \quad (\text{۱}) \quad f(x) = x^{2/3}, \quad [a, b] = [-1, 8] \quad (\text{۲})$$

$$f(x) = |x|, \quad [a, b] = [0, 1] \quad (\text{۳}) \quad f(x) = |x|, \quad [a, b] = [-1, 1] \quad (\text{۴})$$

۶. با استفاده از قضیه تیلور (قضیه ۱۳.۱)، به ازای $n = 2$ و $x_0 = 0$ ، تقریبی برای $\sin 0.001$ بدست آورید. آیا انتظار دارید دقت تقریب در این مسئله همان دقت حاصل برای $\cos 0.001$ در مثال ۲ باشد؟

۷. گوییم تابع $R \rightarrow f: [a, b] \rightarrow [a, b]$ در شرط لیپشتیس^۱، و با ثابت لیپشتیس L ، صدق می‌کند اگر، به ازای هر $x, y \in [a, b]$ ،

$$|f(x) - f(y)| \leq L|x - y|.$$

(۷) نشان دهید که اگر f در شرط لیپ شیتس، و با ثابت لیپ شیتس L ، بر بازه $[a, b]$ صدق کند، $f \in C[a, b]$.

(۸) نشان دهید که اگر مشتق f بر $[a, b]$ بهوسیله L کراندار باشد، f بر $[a, b]$ در شرط لیپ شیتس، و با ثابت لیپ شیتس L ، صدق می‌کند.

(۹) تابعی مثال بزنید که برایک بازه $[a, b]$ بسته پیوسته باشد ولی در شرط لیپ شیتس برآن بازه صدق نکند.

۲۰۱ خطاهای گردکردن و حساب کامپیوتر

وقتی در محاسبات عددی از ماشین حساب و یا کامپیوتر رقمی استفاده می‌شود، باید خطای غیرقابل اجتناب، به نام خطای گردکردن، در نظر گرفته شود. این خطا به این دلیل رخ می‌دهد که حساب ماشین با اعدادی صورت می‌گیرد که فقط تعدادی متناهی رقم دارند؛ و درنتیجه، خیلی از محاسبات با نمایش‌های تقریبی از این اعداد انجام می‌شود، در یک کامپیوتر نوعی، برای نمایش همه اعداد حقیقی فقط زیرمجموعه "نسبتاً" کوچکی از دستگاه اعداد حقیقی بکار می‌رود. این زیرمجموعه فقط شامل اعداد گویا، هم مثبت و هم منفی، است، و یک جزء کسری، به نام مانتیس، همراه با یک جزء نمایی، به نام مشخصه، را ذخیره می‌کند. مثلاً، یک عدد با دقت معمولی و با ممیز سیار که در IBM سری 360 یا 370 بکار می‌رود از یک مانتیس 24 رقمی دودویی و یک نمای 7 رقمی دودویی با پایه ۲ تشکیل شده است. چون 24 رقم دودویی متناظر ۷ تا ۸ رقم اعشاری است، می‌توان فرض کرد که IBM سری 360 یا 370 برای دستگاه اعداد با ممیز سیار دقیقی دست کم تا هفت رقم اعشار دارد. نمای هفت رقم دودویی برد ۰ تا ۱۲۷ را بدست می‌دهد، اما، بخاطر پیش‌قدر نمایی، برد $64 - 63 + 1$ است؛ یعنی، 64 خود بخود از نمای ثبت شده کم می‌شود. عدد ماشینی

0	1000010	1011001100000100000000000
---	---------	---------------------------

دقیقاً "نمایش عدد اعشاری

$$+ \left(\left(\frac{1}{2}\right)^1 + \left(\frac{1}{2}\right)^3 + \left(\frac{1}{2}\right)^4 + \left(\frac{1}{2}\right)^7 + \left(\frac{1}{2}\right)^8 + \left(\frac{1}{2}\right)^{14} \right) \times 16^{66-64} = 179.015625$$

است، زیرا اولین رقم دودویی نمایش علامت است، ۰ برای بعلاوه و ۱ برای منها، هفت رقم دودویی بعدی نمایش نما است، و بیست و چهار رقم دودویی آخر نمایش مانتیس است و در واقع برای نمایش هر عدد در بازهء

$$[179.01561737060546875, 179.01563262939453125]$$

بکار می‌رود.

در این نمایش، کوچکترین عدد مثبت قابل بیان $10^{-77} \approx 16^{-64}$ ، و بزرگترین عدد $16^{63} \approx 10^{75}$ است. چون دست کم یکی از سمت چپ ترین چهار رقم دودویی هر عدد ناچفر بزرگتر از $16^{-64} = 16$ باید یک باشد، $2^{28} \cdot 15$ عدد به شکل

$$(1.1) \quad \pm d_1 d_2 \cdots d_{24} \times 16^{e_1 e_2 \cdots e_7}$$

وجود دارد، که در این دستگاه برای نمایش جمیع اعداد حقیقی بکار می‌رond. در محاسبات، اعداد کوچکتر از 16^{-64} منتج به پاریز شده و اغلب آنها را صفر می‌گیرند، در حالی که اعداد بزرگتر از 16^{63} منتج به سرریز شده و باعث توقف محاسبات می‌گردند. دستگاه نمایش عددی فوق در همهٔ ماشینهای کامپیوتر مرسوم نیست، لیکن مشکلات احتمالی را تا حدودی نشان می‌دهد. تا آخر این بحث، بخاطر سادگی، فرض می‌کنیم نمایش اعداد ماشینی به شکل اعشاری نرمال شدهٔ

$$\pm d_1 d_2 \cdots d_k \times 10^n, \quad 1 \leq d_i \leq 9, \quad 0 \leq d_i \leq 9,$$

به ازای هر $k = i, 2, \dots, n$ ، باشد، که، طبق آنچه هم اینک گذشت، در ماشینهای IBM تقریباً $k = 7$ و $n = 75 \leq 77$.

نمایش یک عدد حقیقی دلخواه با معیز سیار و به شکل (1.1) سودمند است. هر عدد حقیقی و مثبت لا را، در صورتی که در برد عددی ماشین باشد، می‌توان به شکل نرمال شدهٔ

$$y = d_1 d_2 \cdots d_k d_{k+1} d_{k+2} \cdots \times 10^n$$

درآورد. شکل با معیز سیار (1.1)، که با $y(\text{fl})$ نموده می‌شود، از مختوم کردن مانتیس y به k رقم اعشار بدست می‌آید. برای انجام این مختومیت دوراه وجود دارد. یک روش جدا کردن ارقام $d_{k+1} d_{k+2} \cdots$ است که بدست می‌دهد

$$\text{fl}(y) = d_1 d_2 \cdots d_k \times 10^n,$$

و دیگری افزودن $10^{n-k+1} \times 5$ به y و سپس جدا کردن تا بدست آید

$$f(y) = \delta_1 \delta_2 \cdots \delta_k \times 10^k.$$

روش دوم را اغلب گردکردن عدد می‌نامند، چراکه، اگر $d_{k+1} \geq 5$ ، به d_k یک می‌افزاییم تا $y=f$ بدست آید و، اگر $5 < d_{k+1}$ ، همه ارقام جز k رقم اول را جدا می‌کنیم مثلاً، اگر $5 = k$ و روش گرد کردن بکار رود، π و e به ترتیب با $10^1 \times 3.1416$ و $10^1 \times 2.7183$. نمایش داده می‌شوند . و اگر $4 = k$ و از روش جدا کردن استفاده شود، $\frac{1}{3}$ و $\frac{1}{7}$ به ترتیب با 3.333 . و 1428 . نموده می‌شوند .

چون اعداد حقیقی همیشه دقیقاً "در ماشین قابل نمایش نیستند، لازم است خطای ناشی از این تقریب متناهی رقم در نظر گرفته شود . تعریف زیر طرز اندازه‌گیری این خطای را مشخص می‌کند .

تعریف ۱۴۰۱ . هرگاه p^* تقریبی از p باشد، خطای مطلق مساوی $|p - p^*|$ و خطای نسبی برابر $(|p - p^*|/|p|)$ ، به شرط $0 \neq p$ ، است .

در مثال زیر، به خطاهای مطلق و نسبی ناشی از نمایش p با p^* توجه کنید .

مثال ۱

(۱) هرگاه $10 \times 10 = 3000$ و $p^* = .3100 \times 10^{-3}$ ، خطای مطلق $.1$. و خطای نسبی $33\bar{3} \times 10^{-1}$ است .

(۲) هرگاه $10^{-3} \times 10^{-3} = .3000 \times 10^{-6}$ و $p^* = .3100 \times 10^{-3}$ ، خطای مطلق 10^{-4} و خطای نسبی $33\bar{3} \times 10^{-1}$ است .

(۳) هرگاه $10^4 \times 10^4 = .3000 \times 10^8$ و $p^* = .3100 \times 10^4$ ، خطای مطلق $10^3 \times 10^{-1}$ و خطای نسبی $33\bar{3} \times 10^{-1}$ می‌باشد .

این مثال نشان می‌دهد که یک خطای نسبی، یعنی $33\bar{3} \times 10^{-1}$ ، برای چند خطای مطلق کاملاً متفاوت رخ می‌دهد . در نتیجه، خطای مطلق، بدون عنوان شاخصی از دقت، ممکن است گمراه کننده و خطای نسبی مناسبتر باشد همانطور که تعریف ذیل نشان می‌دهد، با استفاده از خطای نسبی، می‌توان در باب عده ارقام درست یک تقریب با نمایش سخن گفت .

تعريف ۱۵.۱ . گوییم p^* ، p را تا n رقم (یا پیکر) با معنی تقریب می‌کند اگر،
بزرگترین عدد صحیح نامنفی باشد که بهارای آن

$$\frac{|p - p^*|}{|p|} < 5 \times 10^{-n}.$$

دلیل استفاده از خطای نسبی در این تعريف بدست آوردن مفهومی پیوسته است.
اعداد 1000 ، 5000 ، 9990 ، و 10.000 را در نظر می‌گیریم. برای آنکه p^* ، 1000 را
طبق این تعريف تا چهار رقم با معنی تقریب کند، p^* باید در نامساوی

$$\left| \frac{p^* - 1000}{1000} \right| < 5 \times 10^{-4}.$$

صدق کند. در نتیجه، باید $1000.5 < p^* < 999.5$ ، که با تعريف شهودی ارقام با معنی
مطابقت دارد. اگر همین مسئله را برای 5000 و 9990 در نظر بگیریم، p^* باید به ترتیب
در $5002.5 < p^* < 5002.5$ و $9994.995 < p^* < 9995.005$ صدق کند تا اینکه تا چهار
رقم با معنی دقیق باشد. این ممکن است با مفهوم شهودی ارقام با معنی مطابقت نداشته
باشد. به رحال، توجه کنید که برای آنکه p^* یک تقریب 10.000 تا چهار رقم با معنی
باشد، p^* باید در $10005 < p^* < 10005$ صدق کند، که مجدداً "با وضع شهودی مطابقت
دارد. جدول زیر سرشناسی این مفهوم را با ذکر کوچکترین کران بالایی $|p^* - p|$ ،
بهارای مقادیر مختلف p ، یعنی $\max|p - p^*|$ ، وقتی p^* تا چهار رقم با معنی
مطابقت دارد، نشان می‌دهد.

p	.1	.5	100	1000	5000	9990	10000
$\max p - p^* $.00005	.00025	.05	.5	2.5	4.995	5.

علاوه بر نمایش نادقيق اعداد، حساب معمول در یک کامپیوتر نیز دقیق نیست. این
حساب "معمول" عبارت از دستگاری ارقام دودویی با انتقالهای متعدد یا اعمال منطقی
است. چون مکانیک واقعی این اعمال ربطی به این نمایش ندارد، تقریب مطابق حساب
کامپیوتر طرح ریزی می‌شود. اگرچه این حساب تصویر دقیق را بدست نمی‌دهد، اما باید
برای توضیح مسائلی که پیش می‌آیند کافی باشد. (برای شرح اعمال لازم، خواننده

می‌تواند به کتب علوم کامپیوتر، نظیر چو^۱ [۲۵] *، مراجعه کند.

فرض کنیم نمایش با ممیز سیار (y) $f(y)$ ، به ازای عدد حقیقی

$$y = \pm.d_1d_2 \cdots d_kd_{k+1} \cdots \times 10^n,$$

چنین باشد:

$$f(y) = \pm.d_1d_2 \cdots d_k \times 10^n$$

و علامات \oplus , \ominus , \otimes , \oslash به ترتیب نمایش اعمال جمع، تفریق، ضرب، و تقسیم ماشین باشند.

فرض کنیم حساب k رقمی عبارت باشد از

$$x \oplus y = f(f(x) + f(y)),$$

$$x \ominus y = f(f(x) - f(y)),$$

$$x \otimes y = f(f(x) \times f(y)),$$

$$x \oslash y = f(f(x) \div f(y)).$$

این حساب فرضی متناظر حساب دقیق بر نمایش‌های با ممیز سیار x و y و برگرداندن نتیجه، دقیق به نمایش با ممیز سیار آن است. مثلاً، اگر $x = \frac{1}{3}$ و $y = \frac{4}{7}$ و $k = 5$ با استفاده از روش جدا کردن،

$$f(y) = .71428 \quad f(x) = .33333$$

در جدول ۱.۰.۱ نتایج محاسبات مختلف در حساب کامپیوتری ثبت شده‌اند.

عمل	نتیجه	واقعی	مقدار خطای نسبی
$x \oplus y$	$.10476 \times 10^1$	$\frac{22}{21}$	$.182 \times 10^{-4}$
$y \ominus x$	$.38095$	$\frac{8}{21}$	$.625 \times 10^{-5}$
$x \otimes y$	$.23809$	$\frac{5}{21}$	$.220 \times 10^{-4}$
$y \oslash x$	$.21428 \times 10^1$	$\frac{12}{7}$	$.267 \times 10^{-4}$

جدول ۱.۰.۱

تا پایان بحث، این حساب فرضی را حساب k رقمی می‌نامیم، و تصریح می‌کنیم که روش گرد کردن بکار رفته است یا جدا کردن.

مسئله دیگر در ارتباط با استفاده از حساب متناهی رقم مسئله از دست دادن دقیق است. با استفاده از حساب چهار رقمی، مجموع $\frac{1}{3} = x$ و $1111 \times 10^4 = y$ را در نظر می‌گیریم. چون $f(x) = .3333$ و $f(y) = .1111 \times 10^4$ ، $f(f(x) + f(y)) = .11113333 \times 10^4$.اما، چون $f(f(x) + f(y)) = .1111 \times 10^4$ ، در مقایسه با y ، عملانه صفر گرفته می‌شود. این مسئله می‌تواند با تقسیم بر عدد کوچکی $1000 \times 10^{-4} = z$ حاد شود، چراکه، در این صورت، به جای مقدار درست $11,113,333$ ، خواهیم داشت

$$\frac{x+y}{z} = 11,110,000,$$

اما خطای نسبی محاسبات برای این حساب در حد معقول و تقریباً 10^{-3} است. از دست دادن ارقام با معنی در بعضی از اعمال حسابی نیز رخ می‌دهد، زیرا، همانطور که مثال زیر نشان می‌دهد، اعمال با تعداد ثابتی رقم انجام می‌شوند، (همچنین، ر.ک. تمرین ۰۸)

مثال ۲. فرض کنیم $.54617 = p$ و $.54601 = q$. اگر $r = p - q$ ، مقدار دقیق r مساوی $.00016$ است. فرض کنیم تفregیق با حساب چهار رقمی صورت گیرد. با گرد کردن p و q تا چهار رقم، به ترتیب $.5462 = p^*$ و $.5460 = q^*$ ، و $.0002 = r^*$ تقریب چهار رقمی به r می‌باشد. چون

$$\frac{|r - r^*|}{|r|} = .25,$$

نتیجه دارای یک رقم با معنی است، حال آنکه p^* و q^* به ترتیب دارای چهار و پنج رقم دقیق بودند.

اگر در بدست آوردن این چهار رقم جدا کردن ساده‌های انجام گیرد، تقریب‌های چهار رقمی به p ، q ، و r به ترتیب $.5461 = p^*$ ، $.5460 = q^*$ ، و $.0001 = r^*$ می‌باشند. در نتیجه،

$$\frac{|r - r^*|}{|r|} = .375,$$

که هنوز یک رقم با معنی دقت دارد.

از دست دادن ارقام با معنی اغلب با تنظیم مجدد مسئله قابل اجتناب است.

مثال ۳. با استفاده از حساب سه رقمی، $f(x) = x^3 - 6x^2 + 3x - 149$ را در $x = 4.71$ محاسبه کنید.

	x	x^2	x^3	$6x^2$	$3x$
دقیق	4.71	22.1841	104.487111	133.1046	14.13
سه رقمی (جدا کردن)	4.71	22.1	104.	132.	14.1
سه رقمی (گرد کردن)	4.71	22.2	105.	133.	14.1

توجه کنید که اولین مقادیر که با حساب ۳ رقمی بدست آمده‌اند فقط سه رقم پیش رو را حفظ می‌کنند، بدون هیچ گرد کردن، و با مقادیر گرد شده سه رقمی تفاوت آشکار دارند.

$$\begin{aligned} \text{دقیق} \quad f(4.71) &= 104.487111 - 133.1046 + 14.13 - .149 \\ &= -14.636489; \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{سه رقمی} \quad f(4.71) &= 104. - 132. + 14.1 - .149 \\ (\text{ جدا کردن }) \quad &= -14.0; \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{سه رقمی} \quad f(4.71) &= 105. - 133. + 14.1 - .149 \\ (\text{ گرد کردن }) \quad &= -14.0. \end{aligned}$$

خطای نسبی در هر دو روش سه رقمی برابر است با

$$\left| \frac{-14.636489 + 14.0}{-14.636489} \right| \approx .04.$$

به روش دیگر، $f(x)$ را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$\begin{aligned} f(x) &= x^3 - 6x^2 + 3x - .149 \\ &= ((x - 6)x + 3)x - .149, \end{aligned}$$

که نتیجه می‌دهد

$$f(4.71) = ((4.71 - 6)4.71 + 3)4.71 - .149 = -14.5,$$

(جدا کردن)

و جواب گرد شده ۳ رقمی ۱۴.۶ - است. خطاهای نسبی جدید عبارت خواهند بود از

$$\begin{array}{l} \text{سهمی} \\ (\text{ جدا کردن}) \end{array} \quad \left| \frac{-14.636489 + 14.5}{-14.636489} \right| \approx .0093$$

$$\begin{array}{l} \text{سهمی} \\ (\text{ گرد کردن}) \end{array} \quad \left| \frac{-14.636489 + 14.6}{-14.636489} \right| \approx .0025.$$

با اینکه هر دو تقریب سه رقمی تا دو رقم با معنی درست‌اند، خطای نسبی در روش دوم تقریباً "تا یک‌چهارم روش اول تقلیل یافته است. در روش گرد کردن سهمی، یک رقم با معنی اضافی بدست آمده است.

کاهش خطای ناشی از این امر است که تعداد محاسبات از چهار ضرب و سه جمع به دو ضرب و سه جمع تقلیل یافته است. واضح است که یک راه تقلیل خطای تقلیل تعداد محاسبات خطای را است.

برای ملاحظه اثر خطای گرد کردن بر محاسبات متوالی، شامل محاسبهٔ تابعی، فرض کنیم p^* تقریب p باشد. همچنین، فرض کنیم محاسبه با $(p)g$ نموده شده باشد، که، بخاطر این بررسی، g را بربازهای شامل p و p^* دوبار مشتق‌ذیر می‌گیریم. بنابر قضیهٔ تیلور (قضیهٔ ۱۳۰.۱)،

$$g(p) = g(p^*) + g'(p^*)(p - p^*) + \frac{g''(\xi)}{2}(p - p^*)^2,$$

که در آن ξ بین p و p^* قرار دارد. اگر $(p - p^*)^2$ در مقایسه با $|p - p^*|$ کوچک باشد،

$$|g(p) - g(p^*)| \approx |g'(p^*)||p - p^*|.$$

از این‌رو، خطای اصلی $|p - p^*|$ در عامل $|g'(p^*)|$ ضرب شده است.

مثال ۴. فرض کنیم p^* یک تقریب p باشد و در محاسبه $g(p) = p^3 - 2$ بکار رفته باشد.

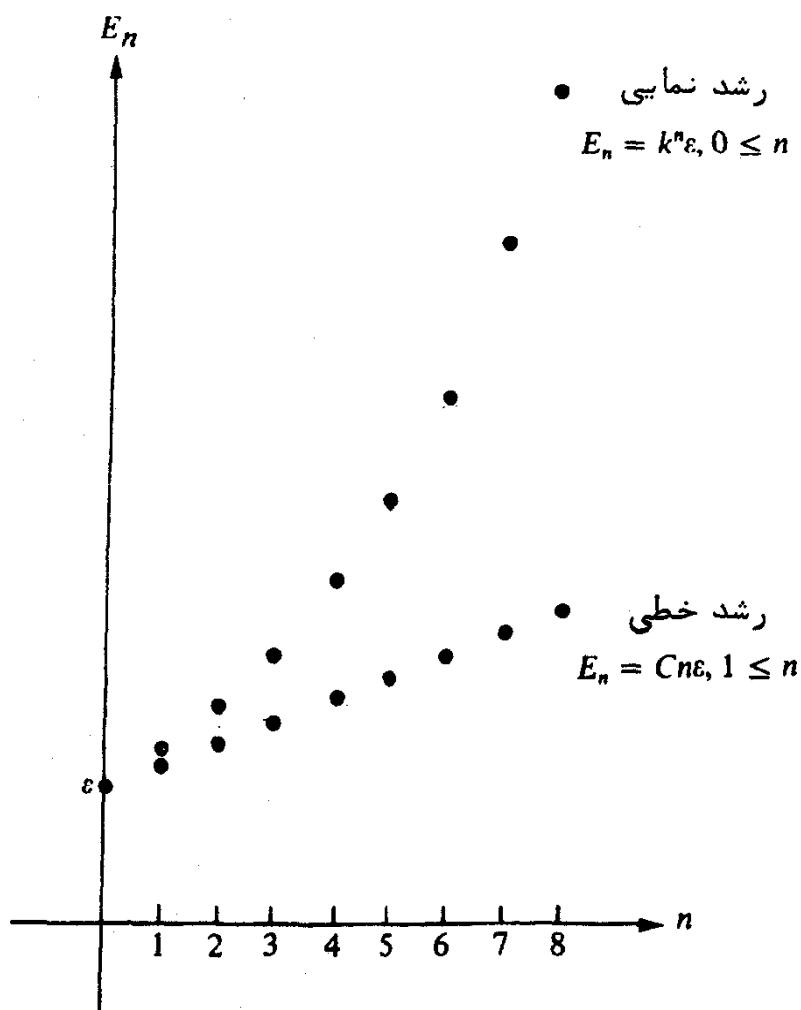
طبق تذکرات فوق،

$$\frac{|g(p) - g(p^*)|}{|g(p)|} \approx \left| \left(\frac{3}{2} \right) (p^*)^{1/2} \right| \frac{|p - p^*|}{|p^{3/2}|} \approx \frac{3}{2} \frac{|p - p^*|}{|p|}.$$

خطای نسبی در تقریب $p^{3/2}$ با $(p^*)^{3/2}$ حدوداً $\frac{3}{2}$ خطای نسبی در تقریب p با p^* است.

محاسبات متوالی شامل تقریب‌ها می‌توانند رشد یا انتشار خطاها را گرد کردن را نتیجه دهند. فرض کنیم خطا در مرحله‌ای از محاسبات n بوده و پس از n عمل متوالی E_n باشد. در عمل اغلب دو حالت رخ می‌دهد، که در زیر تعریف شده‌اند.

تعریف ۱۶.۱. هرگاه $|E_n| \approx Cn\epsilon$ ، که در آن C ثابتی مستقل از n است، رشد خطا را خطی می‌نامیم. هرگاه، به ازای $1 < k$ ای، $|E_n| \approx k^n\epsilon$ ، رشد خطا نمایی خوانده می‌شود. (ر.ک. شکل ۱۶.۱)

شکل ۱۶.۱

رشد خطی خطا، همانند در مثال ۴، معمولاً "غیرقابل اجتناب است؛ و، وقتی C و ϵ کوچک باشند، نتایج عموماً" قابل قبول می‌باشند. اما از رشد نمایی خطا بایستی پرهیز شود، چرا که جملهء " k ؛ حتی به ازای مقادیر نسبتاً" کوچک n ، بزرگ شده و، صرف نظر از اندازهء ϵ ، به نادقتیهای غیرقابل قبول منجر می‌شود. به این دلیل، یک الگوریتم، و یا رشته‌ای از محاسبات، که رشد خطی خطا را نشان دهد پایدار نامیده می‌شود، در حالی که یک الگوریتم که رشد نمایی خطا را نشان دهد ناپایدار نام دارد.

مثال ۵. دنبالهء ... $\frac{1}{81}, \frac{1}{27}, \frac{1}{9}, \frac{1}{3}$ ، از اعداد را در نظر می‌گیریم. این دنباله را می‌توان با تعریف $p_0 = \frac{1}{3}$ ، $p_1 = \frac{1}{9}$ ، و

$$(20.1) \quad p_n = \frac{10}{3}p_{n-1} - p_{n-2}.$$

تولید کرد. اگر $\{p_n\}$ با حساب پنج رقمی و گرد کردن تولید شود، مقادیر جدول ۲۰.۱ بدست می‌آیند.

n	p_n محاسبه شده	مقدار دقیق p_n
0	1.0000	1.0000
1	.33333	.33333
2	.11110	.11111
3	.37000 $\times 10^{-1}$.37037 $\times 10^{-1}$
4	.12230 $\times 10^{-1}$.12346 $\times 10^{-1}$
5	.37660 $\times 10^{-2}$.41152 $\times 10^{-2}$
6	.32300 $\times 10^{-3}$.13717 $\times 10^{-2}$
7	-.26893 $\times 10^{-2}$.45725 $\times 10^{-3}$
8	-.92872 $\times 10^{-2}$.15242 $\times 10^{-3}$

جدول ۲۰.۱

(20.1) $p_n = C_1(\frac{1}{3})^n + C_2(3)^n$ ، به ازای هر دو عدد حقیقی C_1 و C_2 ، در معادلهء صدق می‌کند. برای آنکه $p_0 = 1$ و $p_1 = \frac{1}{3}$ باشد، $C_1 = 0$ و $C_2 = 1$ اختیار شوند. چون نمایش پنج رقمی عبارت است از 0.0000 و $\hat{p}_0 = .33333$ و $\hat{p}_1 = 1.0000$ ، جواب تولید شده به وسیلهء معادلهء (20.1) عملای دارای $C_1 = 1.0000$ و $C_2 = -.12500 \times 10^{-5}$ است. بنابراین، خطای گرد کردن در نمایش $\hat{p}_1 = \frac{1}{3}$ مساوی $(-.125 \times 10^{-5})(3)^n$ است.